

Antonu Krempeljnu

ob odkritju njegovega spomenika pri Mali Nedelji, dne 11. avgusta 1895.

Počivaj mirno, narodnják,
V gomili častni svoji, davni!
Saj zemlja je slovenska tu,
Kjer spavaš ti, Antón naš slavni!

Že daleč je za nami čas,
Ko ti pošteno si se trudil,
Da bi s peresom národ svoj
Iz sna na delo dušno vzbúdil.

V besedi naši pravil si,
Kakó je v časih starih bilo,
Kaj vse na zemlji sveti tej
Domači se je dogodilo;

Kakó napadal njega dni
Nam domovino je sovražnik,
Kakó Slovenec branil jo,
Kakó ji hraber bil je stražnik.

Kakó prelivali so kri
Za zemlje vsako ped očetje . . .
Junakom na gomile tém
Pesniško ti si trosil cvetje.

Zdaj duh nesmrtni tvoj z višáv
Ozira pač se često doli;
Na raj Slovenskih zrè goríc,
Po domovini vsej okoli.

Katera zemlja druga pač
V lepôti našo tó prekaša?
In, glej, še bivamo tod mi,
Še je slovenska, še je naša!

A národ le — učiš nas ti —,
Ki domovino ljubi, brani,
Ki dela, trudi se za njó,
Je vreden, da si jo obrani!

A. Aškerc.

Ponatis iz „Slovenskega Gospodarja“.